

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3384/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Philip Morris Operations“ а.д. Ниш, чији је пуномоћник Станковић Небојша, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3886/2017 од 04.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3886/2017 од 04.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4873/2014 од 12.05.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да су раскинути уговор бр. .. од 24.10.2000. године; уговор бр. .. од 19.09.2002. године и уговор о регулисању међусобних обавеза и потраживања од 05.05.2004. године, као и да је одбачена тужба тужиоца у делу којим је тражено да се утврди да је раскинут уговор бр. .. од 28.02.2004. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга за испоручену механизацију исплати износ од 576.677,00 динара, са законском затезном каматом од 12.05.2017. године до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражена накнада разлике између досуђеног до траженог износа од 1.572.307,00 динара, као и захтев за камату за период од 14.02.2017. године до 11.05.2017. године. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да на име дуга по основу закљученог Анекса I Уговора о регулисању међусобних обавеза и потраживања бр. .. од 26.05.2004. године, исплати износ од 63.138,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2007. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 150.942,33 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3886/2017 од 04.04.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 4873/2014 од 12.05.2017. године, садржана у ставу другом изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Нишу РЗ 13/2019 од 06.02.2019. године, не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3886/2017 од 04.04.2018. године.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. става 2. тачке 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у овој парници примењује на основу члана 506. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) у вези члана 23. става 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), установио да ревизија туженог није дозвољена.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

У смислу члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.08.2005. године и преиначена је 02.03.2017. године. Вредност побијаног дела предмета спора износи 995.630,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (1 евро=123,7190 динара), представља противвредност 8.047,51 евра.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о поступку у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а означена вредност предмета спора на дан преиначења тужбе не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 23. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**